

ARCHITEKTONICKÁ KONCEPCE

AUTOR NÁVRHU: ING. ARCH. MARTIN NÁHLOVSKÝ, ING. MICHAL JANÁČ, ING. JAN JADRNÍČEK, ING. ARCH. LUKÁŠ RICHTER

MÍSTO, KONTEXT

Předmětem řešení se stává trojúhelníkový pozemek na křížení ulic Hladnovská a Betonářská, který se nachází v Muglinově. Toto území lze obecně vzato klasifikovat jako nesoudržné. Chybí zde jednotný stavební / urbanistický rukopis a rovněž i romantická samorostlost menších obcí. Nacházejí se zde místa s vyšší hustotou zástavby i oblasti, kde převládá pozoruhodné prázdno. Samotný Muglinov je přitom lemován funkčními městskými částmi, které nabízejí hodnotnou architekturu, potřebnou občanskou vybavenost a plochy pro sportovní / relaxační aktivity. Dotčený obvod je v tomto směru velmi prostý a v zásadě postrádá katalyzátor pro produkci výše uvedeného = tepající městské srdce.

Konkrétně řešený pozemek je pro tyto účely historicky posvěcený starým kulturním domem, který se vyskytuje tzv. "přes ulici", a dříve popsaným dopravním křížením. Tyto skutečnosti vytváří dostatečně únosné základy pro iniciaci větší stavební / společenské činnosti. A vůbec nevadí, že se takto uvažuje poněkud excentricky. Polyfunkční městský dům není záměrně umisťován do funkčního těžiště, ale na periferii sídelní množiny (tedy na samotném vstupu / výstupu).

Konkrétní pozemek neklade přílišný odpor. Mírný spád lze výsledně vnímat jako prospěšný, alespoň v oné jižní partii. Stávající zeleň je převážně náletová a okolní zástavba víceméně bezkontaktní. Jediný parazit (z pohledu záměru) je zhmotňován nadzemním elektrickým vedením. Avšak ani v tomto případě se nejedná o nic, co by vytvářelo nepřekonatelnou bariéru.

ARCHITEKTONICKÝ KONCEPT

Příložená vize vyjadřuje objemově-funkční názor, který provádí pragmatický zábor hrací plochy a jenž deklaruje pomyslnou bránu na vstupu / exitu. Při té příležitosti fragmentuje bezprostřední okolí a uskutečňuje potřebnou funkční parcelaci. Samotná stavební činnost je realizována jedním jediným objemem. Důvody tohoto konání nejsou ryze rozpočtové, ale i faktické. Muglinov postrádá "svůj městský maják". Tedy stavbu, která by vysílala pozitivní signál, vytvářela vhodné podhoubí pro kulturní / uměleckou prezentaci a v konečném důsledku přivábila návštěvníky. S touto snahou je lépe pojena vřelá geometrie "jednoho vyvoleného" nežli složitá kooperace většího množství hráčů.

Vzniká tak dominantní objem, který je stabilní ve svém horizontálním i vertikálním průřezu a jehož měřítko je úměrné charakteru daného území. Nedochází tedy k nežádoucí infekci, jako spíše k praktickému doplnění chybějícího "útržku". Samotná stavba odsuzuje cizorodé tvarosloví (přestože by si jej mohla nárokovat) a zůstává věrna ortogonálnímu režimu, který je propán jak uvnitř, tak navenek. Samotný záměr je strukturován do tří etáží. Tu první znázorňuje podzemní parking, který je z poloviny zapuštěn pod zemí a který mimo jiné vytváří rovnou plochu pro veřejný parter. Částečná obnaženost suterénu je v tomto směru plně žádoucí, neboť je takto vytvořen dominantní sokl, který koreluje s významem "nesené vrchnosti".

Přízemí stavby je nanejvýše ohleduplné - a to jak ve vztahu k sobě samému (vzhledem k integrované kultuře), tak ve vztahu k "neurčitému okolí". Ortogonální režim podzemního parkoviště je plynule rozvíjen i v navazujících patrech a příhodně je přiznáván i navenek, kde se stává určujícím vzorcem pro zahradní fragmentaci. Tento pospolitý přístup je dokládán i fasádními manévry, které jsou přísně rytmické a symetrické. Manipulační prostor je značně zúžený. Elementární hmota parteru představuje dostatečně stabilní motiv, který je dále rozvíjen prostřednictvím vedlejších zápletek.

Nadzemní podlaží přinášejí potřebná rozvolnění nastolených restrikcí. A to i přesto, že je při jejich formulaci užívána identická receptura. Střecha parteru vytváří fakticky zelenou terasu / zahradu, která provádí adekvátní náhradu za "stavební zábor". Následné "vyrůstání" se děje výhradně v rozích, a to ve vazbě na stávající komunikační páteře. Výsledkem jsou čtyři dílčí objemy, dva dvoupodlažní a dva čtyřpodlažní. Diagonální kompozice odkazuje na místní režim nepravidelné zástavby a současně utváří dvojici nárožních "věží".

Dotčené území tak získává chybějící "point de vue" a urbanistickou dominantu, která je od víceúčelového kulturního domu přirozeně očekávána.

DISPOZIČNÍ ŘEŠENÍ

Suterén stavby je logicky uvažován jako "open space" pro auta. Jediné přihrádky jsou utvářené komunikačními "rohy" a centrálními sklepy s technickou "ústřednou". Volné kapacity představují prostory pod venkovními schodišti. V této souvislosti lze hovořit o možném skladovém zázemí.

Interiér parteru je segmentován modulově, a tak dílčí dispoziční celky zabírají celá skeletová pole. Přízemí stavby má povahu pravidelného čtverce, v jehož středu se nalézá kulturní sál pro 300 osob. Po jeho obvodu jsou umístěny další provozy - ať už doprovodné (restaurace, skladové zázemí, vstupní vestibul...), nebo samostatné (obvodní knihovna). Každá strana parteru je omezena pro příslušný provoz. Tato idea je spontánně následována středovými vstupy a symetrickými fasádami. V návaznosti na výše uvedené vznikají dílčí venkovní prostory (vertikální zahradní terasy před kulturním domem, naučný chodník před knihovnou, venkovní plac / scéna za zády kulturního sálu, dřevěná teráska před restaurací...).

Nadzemní objemy jsou ve své podstatě čtyři ucelené provozní balíčky. Zatímco ty dvoupodlažní přinášejí kancelářské zázemí (ať už neutrální nebo určené pro kulturní dům) a prostory pro lékařské ordinace, čtyřpodlažní věže jsou vyplněné bytovými jednotkami charakteru 1+kk, 2+kk a 3+kk.

JAKÉKOLI ZMĚNY KTERÉKOLI ČÁSTI TÉTO STUDIE JSOU MOŽNÉ POUZE S PÍSEMNÝM SOUHLASEM AUTORA. NEDODRŽOVÁNÍ BUDE VYMÁHÁNO V SOULADU S AUTORSKÝM ZÁKONEM.

NOVOSTAVBA MULTIFUNKČNÍHO DOMU OSTRAVA - MUGLINOV
NA PARCELE Č. 388/1, 393/1, 394/4, 414/4, 414/5, 414/11, 414/17, 414/32, 421/9, 421/26, 421/28 A 530 V K.Ú. MUGLINOV
03 POPIS NÁVRHU

INVESTOR: STATUTÁRNÍ MĚSTO OSTRAVA
04/2020

MD